

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/116/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123011678
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3123011678.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. C., F. XXX/XX, G. C. D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, v konaní o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody, na podklade návrhu riaditeľa ústavu na výkon trestu na preradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 03. septembra 2024 v Trenčíne, prejednal sťažnosť riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody a prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, pracovisko Považská Bystrica zo dňa 28. mája 2024 pod sp. zn. 4Nt/41/2023 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosti riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom a prokurátorky z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín, pracovisko Považská Bystrica na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. mája 2024 rozhodol uznesením pod sp. zn. 4Nt/41/2023 doslovne takto :

„Podľa § 411 ods. 1 Tr. por. sa návrh riaditeľa ústavu o preradení odsúdeného A. B., nar. XX. XX. XXXX v C. D., pre ďalší výkon trestu odňatia slobody, uložený mu rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6T/29/2013-2357, zo dňa 30. 05. 2018, právoplatný dňa 23. 04. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/120/2018-2474 zo dňa 23. 04. 2019 z ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia z a m i e t a .“

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil doslovne takto :

„Dňa 23.10.2023 bol tunajšiemu súdu doručený návrh riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ďalej len „navrhovateľ“), o preradenie odsúdeného A. B. z ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V návrhu uviedol, že odsúdený bol do výkonu trestu odňatia slobody dodaný zo slobody dňa 16.09.2019 do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava (ďalej len „Ústav Bratislava“), kde adaptácia na podmienky výkonu trestu prebehla na požadovanej úrovni. Neskôr však boli u odsúdeného zaznamenané porušenia interných noriem, kedy dňa 05.02.2020 nemal vo svojich osobných veciach poriadok, skladoval potraviny na okne a nie v priestore na to určených, dňa 22.12.2020 nemal pri vydávaní pošty nasadené rúško, dňa 12.03.2021 opakovane neskladoval potraviny v priestoroch na to určených, dňa 20.07.2021 používal športový odev v rozpore s ústavným poriadkom. Uvedené porušenia boli riešené pohovorom. Dňa 28.05.2021 mu bol uložený disciplinárny trest - pokarhanie, keďže v skrinke prechovával nepovolené predmety a svojvoľne premiestňoval inventár bez vedomia príslušníka alebo zamestnanca zboru. Dňa 16.07.2021 mu bol

uložený ďalší disciplinárny trest - zákaz najviac dvoch nákupov, pretože požiadal a následne naviedol civilnú osobu na zaslanie USB zariadenia v balíku určenom na záujmovú činnosť. Vo voľnom čase sledoval televízne vysielanie, počúval rozhlas, zúčastňoval sa vychádzok. Pracovne bol zaradený na pracovisko vnútornej prevádzky s voľným pohybom ako upratovač ústavu. Svoje pracovné povinnosti si spočiatku plnil a bol dvakrát disciplinárne odmenený. Neskôr, na základe opakovaných disciplinárnych previnení bol z pracoviska vyradený. Kontakt udržiaval formou telefonovania, korešpondencie a návštev s primárnymi členmi rodiny. Dňa 07.09.2021 bol premiestnený na ďalší výkon trestu do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce na Parnou, odkiaľ bol následne z dôvodu zmeny zdravotnej klasifikácie dňa 14.09.2021 premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom (ďalej len „Ústav Dubnica nad Váhom“). Po absolvovaní nástupného oddielu, kde sa oboznámil s ústavným poriadkom a časovým rozvrhom dňa, bol zaradený do kolektívu odsúdených s diferenciacnou skupinou „C“. Adaptácia na podmienky výkonu trestu prebehla na požadovanej úrovni. Neskôr však boli zaznamenané porušenia interných noriem, kedy dňa 12.05.2022 skladoval zvyšky stravy pod posteľou, dňa 10.06.2022 musel byť upozornený na dodržiavanie ustrojovacej disciplíny, dňa 24.10.2022 sa správal drzo a arogantne voči kuchárovi z radov odsúdených, dňa 13.03.2023 a dňa 28.09.2023 nemal skrinku a lôžko uložené v súlade so vzormi ústavného poriadku, ktoré uvedené prehrešky boli vyriešené pohovorom. Dňa 14.06.2022 mu bol uložený disciplinárny trest - pokarhanie, pretože počas telefonovania došlo k presmerovaniu hovoru, dňa 20.09.2023 mu bol uložený disciplinárny trest - pokarhanie z dôvodu nadviazovania nepovolených kontaktov a dňa 03.10.2023 mu bol uložený trest - zákaz najviac dvoch nákupov, pretože ukradol tovar v ústavnej predajni. Právne vedomie odsúdeného je nízkej úrovni, vyžaduje si neustálu pozornosť, neriadi sa všeobecnou rovinou sociálneho fungovania. Ide o extroverta so slabšou anticipáciou budúcich možných následkov. V skupine odsúdených vzťahové problémy alebo konfliktné situácie zaznamenané neboli. K spáchaniu trestnej činnosti sa vyjadruje čiastočne kriticky. Priznáva, že vedel o pôvode ním uskladneného kradnutého tovaru, ale zároveň tvrdí, že nič zlé nespáchal. S výškou trestu sa nestotožňuje. Vo voľnom čase sa zúčastňuje vychádzok, sleduje televízne vysielanie, počúva rozhlas, hráva spoločenské hry, číta tlač, ktorú odoberá. Na spoločne organizovaných podujatiach sa zúčastňuje po súhlase pedagóga. Fond ústavnej knižnice nevyužíva. Pracovne zaradený nie je. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti sa zapájal len spočiatku. Za vykonávanie čistiacej a upratovacej práce bol jedenkrát disciplinárne odmenený. Neskôr v danom smere začala prevládať pasivita, absentuje ochota a samostatnosť. Do uvedených činností sa zapája iba v nevyhnutných prípadoch. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava s primárnymi členmi rodiny všetkými zákonnými formami. Program zaobchádzania je zameraný najmä na dodržiavanie interných predpisov, zaujatie kritického postoja k spáchanej trestnej činnosti, zvyšovanie sebakritického náhľadu na vlastné konanie, udržiavanie nekonfliktných vzťahov s okolím, posilnenie sebaovládania, navštevovanie spoločne organizovaných podujatí, využívanie fondu ústavnej knižnice, zapájanie sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti a udržiavanie kontaktov s primárnymi členmi rodiny. Stanovený program zaobchádzania odsúdený neplní v bode edukácie z dôvodu opakovaného porušenia ústavného poriadku a čiastočne kritického postoja k spáchanej trestnej činnosti. Body aktivity vo voľnom čase a zaraďovanie do práce plní čiastočne. Bod aktivity vo voľnom čase z dôvodu nezaujmu o využívanie ponuky ústavnej knižnice. Bod zaraďovanie práce vzhľadom na porušenie ústavného poriadku počas pracovného zaradenia a pasívnejší prístup v činnostiach zameraných na všeobecný rozvoj osobnosti. Bod vzťahy s vonkajším svetom plní. Záverom navrhovateľ poukázal, že odsúdený bol počas doterajšieho výkonu trestu päťkrát disciplinárne potrestaný a trikrát disciplinárne odmenený.

Súd vec prejednal na verejných zasadnutiach dňa 07.12.2023 a 28.05.2024, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, výsluchom navrhovateľa a oboznámením listinných dôkazov, a to najmä rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.05.2018, č. k. 6T/29/2013-2357, uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.04.2019, č. k. 23To/120/2018-2474, odpisu registra trestov, skráteného výpisu odsúdeného,

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.05.2018, č. k. 6T/29/2013-2357 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.04.2019, č. k. 23To/120/2018-2474, právoplatným dňa 23.04.2019, bol A. B. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 4 písmeno b), odsek 5 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno i) Trestného zákona, za čo mu bol, okrem iného, uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Z odpisu registra trestov zo dňa 16.04.2019 vyplynulo, že odsúdený dovtedy nebol súdne trestaný.

Zo skráteného výpisu odsúdeného vyplynulo, že uložený trest odňatia slobody odsúdený nastúpil dňa 16.09.2019 s predpokladaným koncom trestu dňa 14.09.2027 a súdnou diferenciáciou s minimálnym stupňom stráženia.

Zástupca Ústavu Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí dňa 07.12.2023 na podanom návrhu zotrval.

Odsúdený na verejnom zasadnutí dňa 07.12.2023 s návrhom nesúhlasil. Poukázal na skutočnosť, že počas výkonu trest v Ústave Bratislava, bol aj odmenený. Prehrešky, čo má v Ústave Dubnica nad Váhom sú podľa jeho názoru menšieho významu, napr. že nemal upratanú skrinku a podobne. Tiež uviedol, že mu je kladený za vinu priestupok - krádež, avšak v tomto prípade došlo k nedopatreniu, keďže nemal úmysel niečo ukradnúť. Pokiaľ ide o arogantné správanie ku kuchárovi, poukázal na to, že pri výdaji stravy mu kuchár hodil klobásu do jedla, do špenátu, čo sa mu nepáčilo, mali výmenu invectivov, avšak v súčasnej dobe sú s kuchárom kamaráti a nemajú žiaden problém. Záverom svojej výpovede prisľúbil, že sa nebude dopúšťať žiadnych disciplinárnych prehreškov, veci si bude riadne upratovať, čo aj teraz činí a v budúcnosti sa z jeho strany dá očakávať riadny výkon trestu.

Obhajca na verejnom zasadnutí dňa 07.12.2023 žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť. Poukázal na neobjektívnosť zo strany Ústavu Dubnica nad Váhom, ktorý vo svojom návrhu uvádza len pokarhania a negatívne stránky správania odsúdeného, pričom odsúdenému boli uložené aj pochvaly, ktoré nie sú v návrhu uvedené. Ďalej poukázal na to, že odsúdený je prvotrestaný a má za to, že účel trestu je aj naďalej splniteľný a dosiahnuteľný výkonom trestu v minimálnom stupni stráženia.

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí dňa 07.12.2023 žiadal návrhu navrhovateľa vyhovieť.

Zástupca Ústavu Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí dňa 28.05.2024 opätovne zotrval na podanom návrhu, pričom uviedol, že odsúdený bol trikrát odmenený, avšak nemajú presne špecifikované, kedy k tomuto došlo. Pokiaľ ide o skutočnosť, že odsúdený neplní aktivitu, je to z dôvodu, že v rámci programu sú presne dané stupne aktivity, kde jednou z aktivít je aj využívanie knižnice. Tým, že knižnicu nenavštevuje, daný bod neplní, a preto musia odsúdeného hodnotiť tak, že aktivity plní len čiastočne.

Odsúdený na verejnom zasadnutí dňa 28.05.2024 poukázal na to, že od posledného rozhodovania sa jeho postoj nezmenil, teda trvá na zamietnutí návrhu. Opätovne uviedol, že krádež bola len nedorozumením a je mu ľúto, že mu je to takýto skutok kladený za vinu. Čo sa týka disciplinárneho potrestania na Silvestra, kúpil chlapcom sendviče, ktoré neboli v jeho skrinke ale v skrinke prázdnej, za čo dostal sedem dní diery. Pokiaľ mu je vytkaná slabá aktivita, nenavštevovanie ústavnej knižnice, poukázal na to, že má predplatených toľko časopisov ako nikto s tým, že z knižnice má požičaný len slovník, keďže iné knihy nepotrebuje. V súčasnej dobe je v ústave maximálne spokojný, je prihlásený v záhradkárskom krúžku, je aktívny a aj na izbe má všetko v poriadku. Od posledného pojednávania nebol disciplinárne potrestaný.

Obhajca na verejnom zasadnutí dňa 28.05.2024 opätovne žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť z dôvodu jeho neobjektivity, keďže pri pokarhaní je presne vypísané, kedy k nemu došlo a za čo bolo pokarhanie uložené, avšak pri odmene je uvedené len číslo, pričom odsúdený bol odmenený trikrát.

Podľa § 411 odsek 1 Trestného poriadku, o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje na verejnom zasadnutí súd, v ktorého obvode sa trest odňatia slobody vykonáva, na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody alebo odsúdeného, alebo aj bez takého návrhu. O návrhu rozhodne súd najneskôr do 60 dní od jeho doručenia.

Podľa § 1a zákona číslo 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „Zákon o výkone trestu odňatia slobody“), účelom výkonu trestu je chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestnej činnosti, zabrániť odsúdeným v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvárať podmienky umožňujúce podporovať a rozvíjať pozitívne osobnostné rezervy pre ich resocializáciu, aby viedli riadny život.

Podľa § 9 odsek 3 Zákona o výkone trestu odňatia slobody, ak odsúdený porušuje opakovane alebo závažným spôsobom ústavný poriadok, je podozrivý zo spáchania trestného činu počas výkonu trestu, z jeho prípravy alebo pokusu, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s vyšším stupňom stráženia.

Podľa § 9 odsek 4 písmeno a) veta prvá Zákona o výkone trestu odňatia slobody, o zmene spôsobu výkonu trestu preradením do iného stupňa stráženia rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu alebo odsúdeného alebo aj bez takéhoto návrhu.

Súd postupujúci podľa § 411 odsek 1 Trestného poriadku na základe na verejnom zasadnutí vykonaného dokazovania, a to najmä preskúmaním podaného návrhu s hodnotením odsúdeného a predložených relevantných súdnych rozhodnutí ako aj vykonaných výsluchov, dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Účelom výkonu trestu odňatia slobody je okrem ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestnej činnosti a zabráneniu odsúdeným páchať ďalšiu trestnú činnosť aj vytváranie podmienok pre podporu a rozvoj pozitívnych osobnostných rezerv odsúdených na účely ich resocializácie a zabezpečenia toho, že budú viesť riadny život, a to uplatňovaním nástrojov penitenciárneho zaobchádzania a penitenciárnej starostlivosti v rámci výkonu trestu odňatia slobody. V súvislosti poslednou zložkou účelu výkonu trestu odňatia slobody je nutné uvedomiť si skutočnosť, že dosahovanie účelu výkonu trestu odňatia slobody je veľmi individuálne a závislé od celého radu subjektívnych faktorov. Ani najúčinnnejšie systémy a spôsoby výkonu trestu odňatia slobody nevedú k dosiahnutiu účelu výkonu trestu odňatia slobody, ak sám odsúdený nemá záujem podieľať sa, odmieta sa zúčastňovať, prípadne ak má priamo negatívny odmietavý postoj k možnostiam vlastnej nápravy a prevýchovy.

V ustanovení § 9 odsek 3 Zákona o výkone trestu odňatia slobody je upravená fakultatívna možnosť súdu rozhodnúť zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody aj v neprospech odsúdeného, ak odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody opakovanie (teda minimálne dvakrát) alebo závažným spôsobom (hoci aj raz, no závažným spôsobom) porušuje ústavný poriadok a pravidlá ním určené pre výkon trestu odňatia slobody, prípadne je aj podozrivý zo spáchania trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, z prípravy alebo pokusu oň. Keďže ide o fakultatívne rozhodnutie (slovná formulácia „môže“), rozhodnutie je plne v kompetencii súdu a nie je právne nárokovateľné.

Z hodnotenia Ústavu Dubnica nad Váhom vyplynulo, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, od septembra 2019, bol päťkrát disciplinárne potrestaný, trikrát disciplinárne odmenený a deväťkrát napomenutý pohovorom. Naposledy k disciplinárnemu potrestaniu odsúdeného došlo dňa 03.10.2023. Na základe uvedeného by mal súd za preukázané splnenie zákonných podmienok obsiahnutých v ustanovení § 9 odsek 3 Zákona o výkone trestu odňatia slobody, avšak súd je povinný posúdiť podmienky preradenia k času jeho rozhodovania, teda ku konaniu verejného zasadnutia.

Od podania návrhu do rozhodnutia súdu uplynula značná doba (z dôvodu zrušenia prvého rozhodnutia a vrátenia veci odvolacím súdom na opätovné konania a rozhodnutia), viac ako sedem mesiacov, v rámci ktorej, ako bolo vykonaným dokazovaním preukázané, sa odsúdený nedopustil žiadneho ďalšieho disciplinárneho previnenia alebo iného prehrešku voči ústavnému poriadku, ktorá skutočnosť nevyplýva len z tvrdení odsúdeného ale aj zo skutočností, že sám zástupca Ústavu Dubnica nad Váhom žiadne takéto porušenie pri výsluchoch v neprospech odsúdeného neuviedol. Z výsluchu odsúdeného jednoznačne bolo preukázané, čo zástupca Ústavu Dubnica nad Váhom nijakým spôsobom nerozporoval, jeho polepšenie, a to najmä tým, že sa začal viac zapájať do života ústavu, je členom záhradkárskoho krúžku, dodržiava poriadok na izbe ako i vo svojich veciach. Zároveň prejavil ľútosť nad svojím správaním (napr. s kuchárom, s ktorým mal predtým výmenu názorom sú teraz kamaráti). Je pravdou, čo potvrdil aj sám odsúdený, že nevyužíva knižný fond ústavu, na základe čoho je hodnotený v rámci programu zaobchádzania negatívne, teda, že program zaobchádzania plní len čiastočne, avšak súd je toho názoru, že takáto skutočnosť, nemôže byť braná ako relevantná v neprospech odsúdeného.

Z vyššie uvedeného je vidieť záujem odsúdeného sa polepšiť a rešpektovať poriadok ústavu ako aj authority, ktorý záujem je potrebný na dosiahnutie účely výkonu trestu odňatia slobody, a preto má súd za to, že výkon trestu odňatia slobody v minimálnom stupni stráženia dáva dostatočnú záruku k prevýchove odsúdeného a je postačujúceho jeho zaradenie v tomto stupni stráženia.

Vzhľadom k vyššie uvedenému, rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.“

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí okresného súdu podal riaditeľ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, prostredníctvom svojho zástupcu sťažnosť, ktorú ale do konania neverejného zasadnutia krajského súdu neodôvodnil a k písomne odôvodnenej sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril iba tak, že trvá na podaných predmetných návrhoch zo dňa 19.10.2023 a 09.04.2024.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín proti tomuto uzneseniu podala sťažnosť v lehote troch pracovných dní odo dňa jeho vyhlásenia na verejnom zasadnutí okresného súdu, na ktorom bol prítomný prokurátor Okresnej prokuratúry Považská Bystrica a ktorú odôvodnila písomne tak, že dôvodom podania jej sťažnosti je skutočnosť, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu sa dopustil viacerých porušení a prehrškov proti ústavnému poriadku. Tieto boli najskôr riešené pohovormi a keď nevedli k náprave, resp. neboli pre odsúdeného odstrašujúce bol riešený v piatich prípadoch disciplinárnym trestom. Prokurátorka uviedla, že podľa jej názoru správanie odsúdeného nedáva dostatočnú záruku k tomu, že jeho prevýchova bude zaručená v doterajšom najmiernejšom ústave na výkon trestu. Preto navrhla, aby nadriadený Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a zároveň, aby rozhodol sám tak, že odsúdeného na ďalší výkon trestu odňatia slobody preradí do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený sa do konania neverejného zasadnutia krajského súdu k písomne odôvodnenej sťažnosti prokurátorky písomne vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu tak, že sťažnostné argumenty prokurátorky boli v dostatočnej miere vyvrátené v odôvodnení napadnutého uznesenia. Zdôraznil, že od podania návrhu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody uplynulo už 8 mesiacov a za toto obdobie nebol ani raz disciplinárne potrestaný. Naopak, pribúdajú u neho kladné zápisy o jeho správaní sa a aktivitách vo výkone trestu. Napríklad za príkladnú starostlivosť o záhradku v ústave čo priamym aktívnym sa podieľaním na záchrane života spoluodsúdeného, ktorého našiel ležať v bezvedomí na toaletách, po čom zavolať príslušníkov ZVJS a do príchodu zdravotníkov začal s jeho oživovaním. Aj tieto skutočnosti svedčia podľa jeho názoru o tom, že jeho ponechanie v doterajšom najmiernejšom ústave na výkon trestu odňatia slobody dáva dostatočnú záruku k jeho prevýchove. Preto navrhol sťažnosť prokurátorky zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade oboch sťažností v neprospech odsúdeného, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 20. augusta 2024, preskúmal dňa 03. septembra 2024 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že obe sťažnosti, hoci sú prípustné, boli podané oprávnenými osobami, včas i na správnom mieste, nie sú však dôvodné.

Okresný súd v tomto smere vykonal verejné zasadnutie v prítomnosti odsúdeného (i jeho obhajcu a prokurátora) a postupoval v súlade so zákonom a tiež v súlade s vysloveným právnym názorom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2Tos/18/2024 a správne zistil, že aj keď v čase podania predmetného návrhu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody dôvody na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného boli tak, ako na tieto bolo v predmetnom návrhu poukazované a teda boli relevantné, resp. dostačujúce, s väčším odstupom času, tieto dôvody významne oslabili skutočnosťami, na ktoré správne aj logicky poukázal okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia. Aj krajský súd sa stotožňuje s tým, že v čase vydania napadnutého uznesenia okresným súdom, na podklade vykonaných všetkých dôkazov, s prihliadnutím aj na obsah vyjadrenia odsúdeného prostredníctvom svojho obhajcu k písomnému odôvodneniu sťažnosti prokurátorky, sa správanie odsúdeného skutočne preukázateľne pozitívne stabilizovalo, keď počas cca 8 mesiacov od podania predmetného návrhu už odsúdený disciplinárne riešený ani potrestaný nebol, naopak jeho správanie sa výrazne pozitívne zlepšilo, čo odôvodňuje jeho ponechanie vo výkone trestu odňatia slobody aj naďalej v najmiernejšom ústave na výkon trestu odňatia slobody, v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd uvádza, že negatívne správanie odsúdeného, ktoré bolo aj predmetom disciplinárneho riešenia možno preto považovať iba za vybočenie, aj keď nie jednorazové, z jeho pozitívneho správania sa, za čo bol aj disciplinárne trikrát odmenený. U odsúdeného počas doterajšieho konania

o zmene spôsobu výkonu trestu odňatia slobody na návrh riaditeľa v neprospech odsúdeného došlo preukázateľne k dostatočnej sebareflexii a k aktívnej snahe plniť stanovený program zaobchádzania a svoje povinnosti v ústave na výkon trestu odňatia slobody, kde bol súdom zaradený, čo dáva zmysel aj dôvod k tomu, aby odsúdený vo výkone zvyšku doteraz nevykonaného trestu aj naďalej pokračoval v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský na záver uvádza, že okresný súd rozhodol v posudzovanom prípade správne a zákonne a krajský súd sa bez výhrad stotožnil aj s odôvodnením napadnutého uznesenia a preto v podrobnostiach naň iba odkazuje, keďže okresný súd rozhodol a svoje rozhodnutie kvalifikovane aj odôvodnil, čomu tak v posudzovanom prípade je.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd obe predmetné sťažnosti podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodné, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.